

Осветен бе храм на Всички български светии в Кремиковския манастир

В Кремиковският манастир „Св. вмчк Георги Победоносец“ тържествено бе отбелязан празникът на св. Пимен Зографски с божествена Литургия, предшествана от освещаване на параклис, посветен на Всички български светии. Чинопоследованието на освещаването бе извършено от Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил в съслужение с Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, иконом Серафим Янев – игумен на светата обител, свещенство от духовната околия и протодякон Иван Петков.

Последва света Литургия, в която участие също взеха Техни Високопреосвещенства Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний, Врачанският митрополит Григорий и Видинският митрополит Пахомий.

Благолепното антифонно пение бе изпълнено от хор „Св. Наум Охридски“ (десен клир) и църковни певци под ръководството на Венцислав Поповски

(ляв клир).

Сред официалните присъстващи лица бяха Иван Иванов – министър на регионалното развитие, Веселина Терзийска – заместник-министър на регионалното развитие, Юра Витанова – заместник-министър на регионалното развитие, Негово Превъзходителство Милан Равич – посланик на Република Сърбия, Нейно Превъзходителство Александра Мичич – посланик на Босна и Херцеговина, Нейно Превъзходителство Агнеса Руси – посланик на Р. Северна Македония, Младен Маринов, Ивайло Симеонов – кмет на община Елин Пелин, Ангел Жиланов – кмет на община Горна Малина, Лилия Донкова – кмет на район „Кремиковци“, Надя Данкинова – изпълнителен директор на Фонд „Флаг“, ген.-майор Станимир Христов – командир на съвместното командване на силите, ген. Теодоро Тодоров – командир на командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана, полк. Диана Янева – командир на мобилната комуникационно-информационна система, полк. Бончо Бонев – началник на Националния военен учебен комплекс и други.

В края на светата Литургия патриарх Даниил се обърна към богомолния народ със слово:

„Голямо благословение е за всички нас, че на днешния ден Бог ни сподоби да извършим освещаването на новия храм в манастирския комплекс, посветен на всички свети, просияли от българския род и по българските земи. Особено радостни сме, че това значимо събитие се случва на днешния ден, когато празнуваме паметта на свети Пимен Зографски, много допринесъл за възраждането на вярата из цялата българска земя.

Свети Пимен е възобновил, помогнал за построяването и изографисването на над 300 църкви и 15 манастира из цялата българска земя. Затова го е пратил свети великомъченик Георги – да повдигне духа на народа и да бъде духовен пастир на разпръснатото духовно стадо, на предците ни в българските земи в средата на XVI и началото на XVII в., когато той е живял и служил.

Знаменателно е житието на свети Пимен Зографски, родом от град София. Бил е около 15-годишен, когато през 1555 г., тук, в София пострадва мъченически свети Николай Софийски. Неминуемо 15-годишният юноша е станал свидетел на мъченичеството на светията. Наставен от своите родители и от техния духовник – Зографският йеромонах Тома, малкото момче Павел, както е било неговото мирско име, е вкусило от сладостта на вярата в Господ Иисус Христос, на живота в Христовите заповеди.

Още в неговата ранна възраст се упокояват родителите му и неговият духовен наставник. Но във видение йеромонах Тома му указал пътя в неговия живот – да отиде в Зографската обител на Света Гора, където да се труди за своето спасение. И този младеж раздал имуществото на родителите си и се отправил към Света Гора.

Там напредвал в благочестието и в монашеските добродетели. Това предизвиквало у някого от братята завист, насмешки, хвърляли му дрехите в огън, заплювали го, подигравали му се, но свети Пимен не се огорчавал, понасял всичко и напредвал в монашеско смирение, усърдна молитва и покаяние. По неговите молитви, братя, които заболявали (имало случай и на ухапване от змия), бивали излекувани. По време на суша, отново по неговите молитви Господ пращал дъжд. С благословение на духовника си около петнайсетина години се подвизавал в уединение, в молитва, пост и деятелно покаяние, като в светата обител идвал само на празници.

Когато минало достатъчно време, в което свети Пимен се утвърдил в добродетелите, Господ чрез светия великомъченик Георги го призовал, като му поверил духовното пастирство, душегрижието за целокупния ни народ. Свети Георги му се явил и във видение му показал разпръснати домове и човеци и му казал, че няма кой да се погрижи за тях, за тези овчици без пастир. Свети Георги му възложил грижата за просвещаването във вярата и духовното възрастване и укрепване в надеждата на нашите предци по това време“.

„Тогава свети Пимен идва в София. За времето, в което работи тук, възстановява множество църкви и манастири, включително тук, в Кремиковския манастир. Пребродил надлъж и нашир българската земя. В Северозападна България – от Видин до Силистра, на юг – в Бачковския манастир.

Какво е значението на неговото дело? Ако един възстановен храм служи за

населеното място и околностите му, то можем да предположим, че в него за богослужение и молитва е събирал не по-малко от хиляда души. Като умножим по 300 възстановени църкви и манастири, ще осъзнаем колко човеци са били укрепени във вярата. Българите виждали, че в това робско време могат, с Божията помощ, да въздигат своите храмове, да обръщат взор към небесата, където е нашето живелище и истинска родина; и да видят, че и в това робско време могат да живеят с вътрешна свобода, без да се страхуват от заплахи, от това да изповядат вярата си и да я отстояват докрай дори с цената на своя живот.

Човекът оставен сам на себе си се изгубва в тази огромна вселена. Без вярата в Господа нямаме надежда за своето съществуване, без благодатния вечен живот, който Господ Иисус Христос донесе на света и който православните християни сме призвани да усвояваме и утвърждаваме в него. Нашата жива връзка с Възкръсналия Христос е пътят на спасението, който свети Пимен ни завеща чрез примера на живота си. В пътя на делото на ръцете си той се утвърдил в молитвата, в усърдието, в добродетелите, в грижата и любовта към човеците. И той учил нашите предци на вярата и на този начин на живот“.

Негово Светейшество изказа благодарност на събратята архиереи за съслужението, на иконом Серафим Янев за трудовете през годините за светата обител и на всички, допринесли за нейното благолепно устройване, като пожела:

„Молитсваме, щото тук да се събере и монашеско братство, хора, които да послужат на Бога и на светиите, и в този дом Божий все повече да се укрепява във вярата всеки един човек, който ще дойде тук и, виждайки красотата на това място, да прослави Бога. Нека Бог, по молитвите на всички български свети, на които е посветен този новоосветен храм, да ни помага да пребъдваме във вярата, която са ни завещали, да се трудим за своето спасение. Това е смисълът на днешния празник, това е смисълът на съществуването на храмовете – да ни събират за молитва, да приемаме светите Тайни, да се освещаваме.“

След богослужението всички присъстващи бяха поканени на благословена трапеза.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg